

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

11. ÚNORA 2024

Z obsahu:

Poselství
Svatého otce Františka
k 32. Světovému
dni nemocných
11. února 2024
- strana 2 -

Svatý Řehoř II.
Libor Rösner
- strana 4 -

Svatému roku bude
předcházet Rok modlitby
- strana 5 -

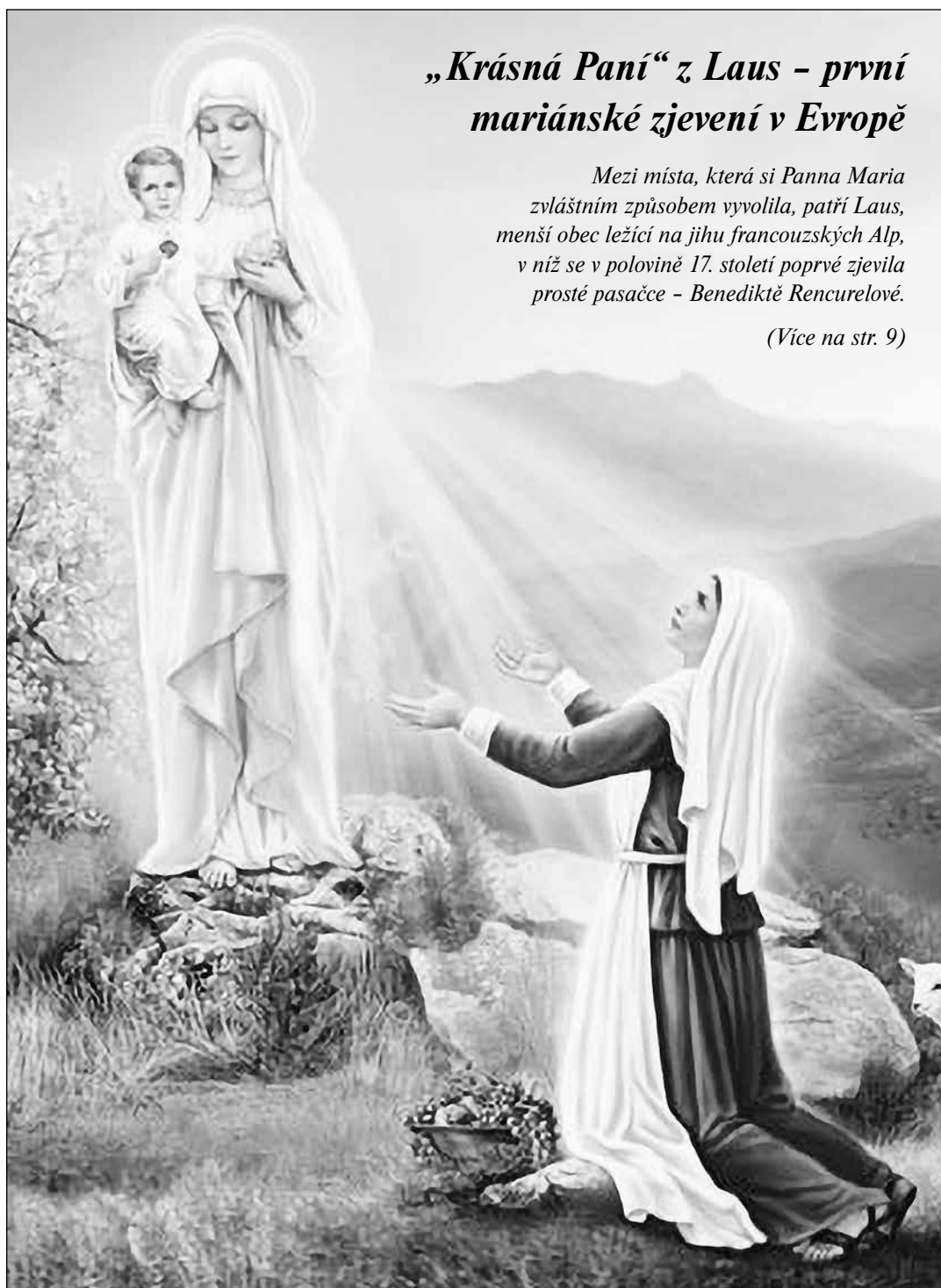
Ježíš svoje slovo dodrží
- strana 7 -

Příprava na odchod
do nebe
- strana 7 -

Česká biskupská
konference k deklaraci
Fiducia supplicans
- strana 8 -

„Krásná Paní“
z Laus - první mariánské
zjevení v Evropě
- strana 9 -

Heřman Josef (18)
Wilhelm Hünermann
- strana 12 -

„Krásná Paní“ z Laus - první mariánské zjevení v Evropě

*Mezi místa, která si Panna Maria
zvláštním způsobem vyvolila, patří Laus,
menší obec ležící na jihu francouzských Alp,
v níž se v polovině 17. století poprvé zjevila
prosté pasačce - Benediktě Rencurelové.*

(Více na str. 9)

„Krásná Paní“ z Laus – první mariánské zjevení v Evropě

*Výjimečnost událostí, jež probíhaly v Laus, je dána mj. i jejich velkým časovým rozpětím.
„Krásná Paní“, jak ji Benedikta titulovala, se jí totiž zjevovala 54 let.*

V minulosti potvrdil Apoštolský stolec oficiálně několik desítek zjevení Nejsvětější Panny Marie, která se udála na celém světě. K nejznámějším patří ta v Lurdech, ve Fatimě, v Guadalupe, ve rwandském Kibeho či v japonské Akitě. Mezi místa, která si Panna Maria zvláštním způsobem vyvolila, patří též Laus [čte se Lo – pozn. redakce], menší obec ležící na jihu francouzských Alp, v níž se v polovině 17. století poprvé zjevila prosté pasačce – Benediktě Rencurelové. Benediktin příběh, jakož i slova vyřčená k ní Pannou Marií pře-trvaly do našich dní, a to díky tzv. *Rukopisům z Laus*, což jsou zápisky čtyř lidí, kteří Benediktu osobně znali a denně s ní byli ve styku. Samotná Benedikta neuměla ani číst, ani psát.

Výjimečnost událostí, jež probíhaly v Laus, je dána mj. i jejich velkým časovým rozpětím. „Krásná Paní“, jak ji Benedikta titulovala, se jí totiž zjevovala 54 let.

Začátek těchto událostí se datuje do doby, kdy ve Francii vládl král Ludvík XIV. Tehdy přišla v roce 1647 v malé

visce na jihu Alp na svět Benedikta Rencurelová. Navzdory všudypřítomné bídě a trpkým životním zkušenostem nacházela její hluboce věřící rodina útěchu v modlitbě. Benedikta nikdy nechodila do školy. Tato prostá dívka plná života se starala o jiné děti a udržovala přátelské styky se svými sousedy. V sedmi letech jí zemřel otec a ona navíc musela začít pást ovce. Tehdy poprosila matku o svůj první růženec. Od té doby trávila malá pasačka prakticky celý svůj čas na úbočích hor.

Na jedno místo vodila ovce obzvlášť ráda. Bylo to Údolí pecí, které svůj název oddrželo od četných skalních pecí, které se v něm nacházely a ve kterých místní obyvatelé pálili sádru používanou na stavbu domů. Nad potokem tam objevila menší jeskyňku, do níž se uchýlovala k modlitbě. Když do jeskyňky vstoupila jednoho květnového rána roku 1664, spatřila náhle krásnou Paní s neobyčejně okouzlicím dítětem v náruči. Benedikta se neznámé zeptala, co v těchto končinách dělá a zda sem přišla, aby od místních nakoupila sádru. Poté jí ve své dětské prostotě

nabídla, že se s ní rozdělí o svůj chléb, pokud by byla „Krásná Paní“ ochotná s ní pojít. Neznámá žena neřekla nic, zato se však usmála. Nějakou chvíli ještě setrvala v Benediktině blízkosti, načež uchopila dítě do náruče a zmizela v jeskyni. Podle *Rukopisů z Laus* měla Benedikta možnost prožívat podobná setkání denně po dobu dalších čtyř měsíců. Krásná Paní zpravidla mlčela, nicméně byly i dny, v nichž s Benediktou rozmlouvala, jako např. tehdy, když ji učila Loretánskou litanii. Jindy zase hlídala ovce místo pasačky, aby ta mohla jít do vesnice a účastnit se mše svaté.

Krásná Paní se k Benediktě měla jako matka, jejich každodenní setkávání se pro dívku stalo zdrojem obrovské radosti. Pod jejich vlivem se začala povážlivě měnit, což neuniklo obyvatelům vesnice, kteří se vizionářky dotazovali na podrobnosti jejich neobyčejných schůzek. V důsledku toho se po okolí roznesla zvěst o Benediktiných prožitcích. Nakonec se dostaly až do Avançonu, městečka na druhém konci údolí. Tamní soudce François Grimaud, později jeden ze čtyř autorů *Rukopisů z Laus*, se začal o události v Údolí pecí živě zajímat a rozhodl se osobně tam zajet a vše prozkoumat. Přijel tedy do Laus a při dlouhé debatě s Benediktou ho okamžitě zaujala ryzost a nestrojená radost mladé pasačky. Uvěřil, že mluví pravdu, a vybídl ji k časté modlitbě a přebývání ve stavu milosti, aby mohla i nadále těžit z náklonnosti „Krásné Paní“.

Jsem Maria, Matka Ježíšova

Nedlouho poté (na konci srpna) navštívila Benedikta místního faráře se vzkazem: „Paní prosí, aby se do Údolí pecí konalo procesí a aby se modlilo loretánskou litanii.“ Farář proti tomu neměl žádné námitek, a tak se 29. srpna celá vesnice vydala na procesí k místu, na němž se obvykle Krásná Paní zjevovala. Účastnil se ho také soudce Grimaud. Benedikta mu řekla, že se již Krásná Paní zjevila před jeskyní a že se na něj usmívá. Po chvíli

Pindreau, jedno z míst zjevení

se soudce na Benediktu obrátil s tím, aby se jí zeptala, jak se jmenuje. Benedikta ho poslechla a v odpovědi uslyšela tato slova: „Jsem Maria, Matka Ježíšova. Odteď mě na tomto místě na nějaký čas neuvídejte.“

Pro Benediktu to představovalo smutnou změnu, vždyť během uplynulých čtyř měsíců vidávala Pannu Marii denně. Přestala proto vodit ovce do Údolí pecí a zaháněla je na břeh řeky. Měsíc nato, 29. září, spatřila náhle na hoře Pindreau na druhé straně potoka oslnivé světlo, což bezpečně rozeznala jako opětovný příchod Krásné Paní. Vmžiku byla na druhém břehu a začala se šplhat

Dům, v němž Benedikta bydlela

po svahu až k Mariiným nohám. Matka Boží ukázala na nedaleký Laus a vyzvala Benediktu, aby šla do vesnice a nechala se líbeznou vůní přivést k malé kapličky. Na tomto místě se s ní měla dívka od toho dne často setkávat.

Benedikta procházela spěšně celou osadou a hledala zmiňovanou kapličku. Obcházel dům za domem a snažila se ucítit nějakou zvláštní vůni. Až v jednom hustém křoví objevila malý opuštěný objekt se stříškou. Jak se ukázalo, šlo o kapličku zasvěcenou Panně Marii Dobrého Setkání. Skrže pootevřené dveře ucítila Benedikta vznášející se rajsskou vůni a vstoupila dovnitř. Záhy padla na kolena, poněvadž před ní na začouzeném oltáři stála usmávající se Matka Boží a vztahovala k ní ruce.

„Tato kaple je moc špinavá a nuzná, má Paní,“ řekla Benedikta. „Mohla bych ti pod nohy dát svou zástěru?“

„Neboj se,“ odpověděla Maria, „brzy tady nebude chybět vůbec nic, ani ubru-

Malá kaplička, kterou Benedikta v Laus objevila, byla kompletně zachována a umístěna uprostřed baziliky

sy, ani svíce, ani výzdoba. Vybrala jsem toto místo k obrácení duší. Požádala jsem o ně svého Syna pro obrácení hříšníků a on mi je dal.“

Od tohoto dne se Benedikta až do konce roku vracela denně do kapličky, aby rozprávěla s nebeskou Královnou. Těchto pár měsíců se ukázalo být mimořádně důležitým obdobím v jejím životě, jelikož Krásná Paní ji celý ten čas učila, jak se vytrvale modlit za hříšníky. Dovolila jí porozumět stavu jejich duší, mimo jiné i obavám a studu, které jim tak často zabraňují v návratu k Ježíšovi. Zároveň jí přiblížila nezměrné milosrdenství Boží, jež touží odpustit každému hříšníkovi. Takto se Benedikta pod Mariiným dohledem připravila ke svému nejdůležitějšímu

Jediný Benediktin obraz namalovaný za jejího života. Jeho autor byl uzdraven na přímluvu Panny Marie.

poslání. Z Laus se pak zanedlouho mělo stát „Útočiště hříšníků“.

Milosti Matky Boží

Netrvalo dlouho a zvěst o milostech, jež Panna Maria udílí mladé pasačce, obletěla okolní vsi a městečka. Již začátkem jara 1665 se u kapličky v Laus srocovaly zástupy ze všech možných stran. Počet zázraků a fyzických i duchovních uzdravení, které se zde od té doby udály, je ohromující. Co je důležité, uzdravení těla šlo nejčastěji ruku v ruce s uzdravením srdce, aby to, co je viditelné, vyjevilo to, co je lidskému zraku neviditelné. Přišedší sem věřící pociťovali nesmírnou touhu po návratu k Bohu a po zpovědi.

Na základě Mariina přání byl v Laus vystavěn kostel, do něž by se vešly stále početnější skupiny poutníků. Jak šel čas, věhlas nově zbudovaného chrámu zasvěceného Panně Marii vzrůstal. Malá kaplička, kterou Benedikta v Laus objevila, zůstala kompletně zachována uprostřed baziliky vyprojektované tak, že kaplička přetrvávala dodnes. Podle dalšího Mariina přání mělo být v kostele přítmi, aby tak byli poutníci podněcováni k lítosti a ke svaté zpovědi. Jak Matka Boží předslala, mnoho uzdravení se uskutečnilo díky použití oleje z lampy přechovávané v kapličce. Tento olej, jak bylo zaznamenáno, dokáže pomoci dokonce i nemocným zůstávajícím ve svých domovech. To, co je v Laus nejvíce nezvyklé, je horlivost poutníků, kteří sem přicházejí kvůli zpovědi a svatému přijímání. Jeden z kněží poznamenal, že přistupují ke svátostem „s kromobyčejně hořícím srdcem a nevidanou horlivostí“. Nepochybně je to též výsledek Benediktiny starostlivosti a modliteb na tento úmysl.

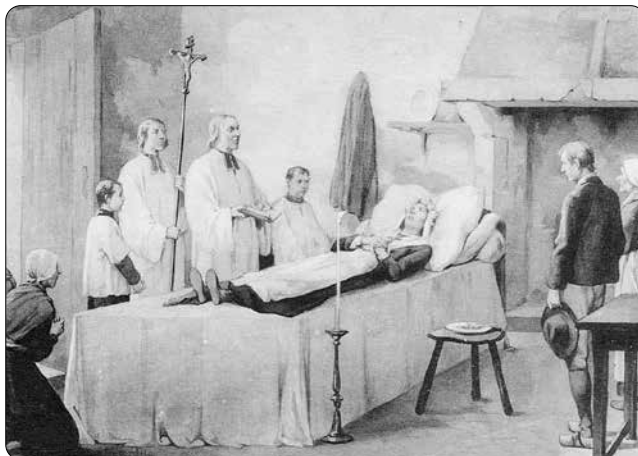
Benediktino povolání

Po dostavění kostela se Benedikta rozhodla vstoupit do III. řádu sv. Dominika, čímž sice byla v řádu, nicméně současně i ve světě. Díky tomu, že začala na hlavě nosit malý závoj coby znamení své příslušnosti Bohu Otci, ji všichni nazývali sestra Benedikta. Vizionářka žila v Laus v bídných podmínkách v domku stojícím nedaleko kostela. Občas chodila pracovat na pole, avšak většinu svého času věnovala modlitbám za hříšníky. Jejich obrácení bylo Benediktinou největší starostí,

proto velkou část svého odříkání obětovala právě na tento úmysl. Den co den jí Krásná Paní v tomto jejím důležitém poslání dodávala síly. Nade vše důležitou součástí tohoto poslání byla služba věřícím přicházejícím do Laus prostřednictvím daru nahlížení do svědomí. Benedikta dokázala vyvolávat fakta z jejich minulosti a současně je povzbuzovala k lítosti tak vlídně a s takovou láskou, že zakoušeli velice silné pohnutí. Věděla též, jakým způsobem napomenout ty, kteří při plném vědomí páchali těžké hříchy. Díky tomuto jejímu výjimečnému daru pronikání do tajemství lidských srdcí se obrátilo obrovské množství lidí.

Toto vše se bez jakékoli pochybnosti nelíbilo satanovi, který na Benediktu útočil a stíhal ji všemožnými trápeními. Podobně jako sv. Jan Maria Vianney, farář arský, slýchávala Benedikta v noci smích i hrozby, silné tlučení na dveře nebo vnímala třesoucí se zdi. Díky modlitbě a postu vizionářka nepodlehla pochybnostem. Vděčila za to i pomoci andělů, s nimiž ji vázalo silné přátelské pouto.

Dne 15. srpna 1678 vzala Panna Maria Benediktu – ve snaze povzbudit ji v jejím nelehkém poslání – do nebe a ukázala jí ráj. Následující roky byly pro mystičku těžkým obdobím izolace a různých pronásledování, přičemž by nic z toho ne-

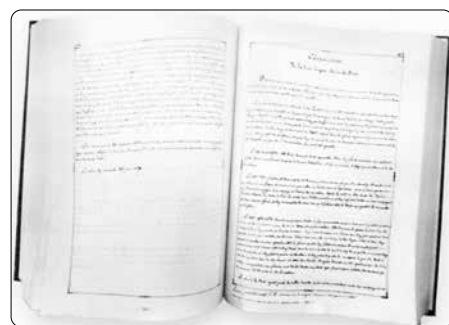

Vyobrazení okamžiku Benediktiny smrti

mohla v žádném případě snést, kdyby nebylo výrazné pomoci z nebe. Čím více ji ďábel pokoušel, tím těsněji stáli andělé po jejím boku. Tak jako jedné noci v roce 1701, kdy ji satan přenesl na vrcholek hory a kdy ve tmě ztracená Benedikta mohla spoléhat jen na andělovu pomoc. Ten ji s pochodní v ruce dovedl zpět domů.

Jednou se Benedikta vypravila do Avançonu a zastavila se ke krátké modlitbě před křížem stojícím u cesty. Náhle se jí zjevil sám Ježíš Kristus ve chvílích svého umučení. Od onoho dne zakoušela Benedikta celých 15 let každý pátek na svém těle utrpení Páně. Během těch let ještě více přibýlo milostí dopadajících na poutníky do Laus. Přicházeli sem ze stále nových a nových lokalit, docházelo ke stovkám uzdravení a obrácení.

Několik let před svou smrtí se Benedikta dočkala příchodu řeholnic do Laus, které se měly naplno věnovat poutníkům. Mystička zemřela 28. prosince 1718, obklopena mnoha kněžími prosícími ji o požehnání. Anděl dal Benediktě na vědomí, že „Laus je Božím dílem, které ani člověk, ani ďábel přes všechnu svou ničemnost a zlobu nebude s to zničit, dílem, které přetrvá až do konce světa, bude se stále rozvíjet a přinášet všude znamenité ovoce“. Je to pravda: postupem času se zájem poutníků o Laus stále zvyšoval. Papež Lev XIII. obdaril kostel titulem bazilika minor. Učinil tak u příležitosti 40. výročí korunovace sochy Panny Marie z Laus, k níž došlo v roce 1855.

Rukopisy z Laus

Dne 4. května 2008 zde proběhla výjimečná slavnost za přítomnosti papežského nuncia, řady kardinálů, biskupů a kněží z celého světa. Biskup diecéze Gap-Embrun tehdy vykonal akt, jímž církev svatá oficiálně uznala zjevení v Laus za pravá.

V současnosti do Laus přijíždí ročně na 120 000 poutníků, aby uviděli dům, v němž sestra Benedikta žila, zamířili do Údolí pecí, na horu Pindreau, případně ke kříži na cestě do Avançonu či do Průsmyku andělů. Především tam však přijíždějí kvůli tomu, aby se pomodlili v kapli Dobrého Setkání v lůně baziliky – tam, kde Panna Maria, Útočiště hříšníků, čeká na všechny své děti, aby jim odhalila, pakliže upřímně touží změnit svůj život, nepřeberné poklady Ježíšovy lásky a dobrotu jeho milosrdného Srdce.

*Z Trwajcie w miłości 1/2023
přeložil -lr
(Redakčně upraveno)*

Poutní místo Panny Marie v Laus

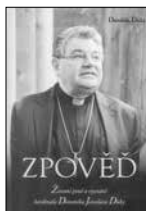
AUTOBIOGRAFIE

SEDMISTUPŇOVÁ HORA
Thomas Merton • Z angličtiny přeložila Mlada Mikulicová • Odpovědný redaktor Michal Hrubý

Poutavá autobiografie Thomase Mertona (1915–1968) umožňuje čtenáři spolu s autorem projít a s tvrdostí pocítit stupňovitou cestu od dantovského pekla rodinných tragédií dětství, zmatků osamělého rebela a bohémských let na univerzitě, přes toulu předválečnou Evropou s jejími inspirujícími místy a osobnostmi, až po vrcholné hledání duše, neuspokojené žádným dočasným pokladem. Malířský synek, vzdorující intelektuál, básník a milovník rozkoši života po litém vnitřním boji nakonec zaklepe na bránu trapistického kláštera, aby v něm – k úžasu všech svých bouřliváckých přátel a k inspiraci mnoha budoucích bratří – až do smrti setrval v tichu.

Dauphin Daniela Podhradského ve spolupráci s nakladatelstvím Pavla Mervarta • Brož., 115x200 mm, 488 stran, 468 Kč

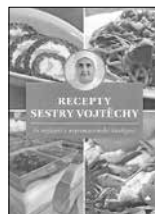
ZPOVĚĎ • ŽIVOTNÍ POUŤ A VYZNÁNÍ KARDINÁLA DOMINIKA JAROSLAVA DUKY
Dominik Duka • Odpovědný redaktor Petr Novák • Editor PhDr. Milan Syruček

Tato kniha je unikátním vyznáním nejvyššího představitele katolické církve v České republice, emeritního arcibiskupa, kardinála Dominika Jaroslava Duky. Kněz, který vyslechl mnoho zpovědí, se sám „zповídá“. Jde o svědectví muže, který byl dělníkem, vojákem základní služby, politickým vězněm, duchovním na všech úrovních. Kardinál vysvětluje, proč se stal knězem, jakým příkořím v životě čelil a svůj

životopis dotahuje až do dnešních dní. V knize nejde o vyprávění faktografického životopisu, který je dostupný v řadě publikací a článků. Jde o reflexi životních událostí, která je dána i odstupem času.

DEUS nakladatelství s.r.o. • Váz., přebal, 254 stran, 499 Kč

KUCHAŘKA

RECEPTY SESTRY VOJTĚCHY • TO NEJLEPŠÍ Z NEPOMUCENSKÉ KUCHYNĚ

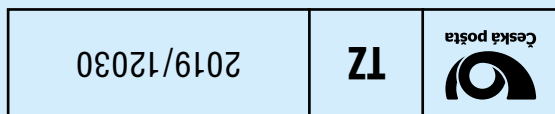
*Napsala sestra boromejka Vojtěcha Fialová
 Fotografie P. Petr Soukal a sestra Emilie Růžičková OP • Odpovědná redaktorka Markéta Protivánková*

Sestra boromejka Vojtěcha Fialová se s námi na stránkách své kuchařky dělí o tajemství italské, ale i české kuchyně – to nejlepší z nepomucenské kuchyně (Papežská kolej Nepomucenum v Římě). Poctivě, a přitom bez přehnaných nároků pomáhá ostříleným i méně zkušeným kuchařům a kuchařkám uvařit poctivá jídla. Jak sama píše, „nejsou to jen recepty, je v tom i příběh nepomucenské kuchyně, kde víc než dvacet let vařím. Vše, co tu stojí, bylo v koleji uvařeno“. V kuchařce najdeme recepty na chutné předkrmy i zeleninové polévky, sedm receptů na italskou pastu a tři na italské risotto. Objevíme kouzlo lasagni i vybrané italské úpravy kuřecího masa. Poznáme rozmanitost a jednoduchost studených omáček, stejně jako vařené zeleniny. A co by byla italská kuchyně bez pizzy, focaccie, pannacotty, tiramisu nebo lahodných italských nápojů? Aby ale nebylo italské kuchyně příliš, najdeme tu i několik receptů na klasická česká jídla, na oblíbené pečivo a chléb. Mnohé recepty si sestra Vojtěcha přinesla z domova.

*Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
 Brož., křídový papír, 165x230 mm, 112 stran, 249 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.